

Mit hjerte altid vanker
i Jesu føderum,
did samles mine tanker
i deres hovedsum.
Der er min længsel hjemme,
der har min tro sin skat
Jeg kan dig aldrig glemme,
du søde julenat!

Men ak, hvad skal jeg sige,
når jeg vil tænke på,
at Gud af Himmerige
i stalden ligge må,
at Himlens fryd og ære,
det levende Guds Ord,
skal så foragtet være
på denne slemme jord!

En spurv dog har sin rede
og sikre hvilebo,
en svale ej tør lede
om nattely og ro,
en løve véd sin hule,
hvor den sin ro kan få:
skal sig min frelser skjule
i fremmed stald på strå?

Ak, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom, Jesus, kom her ind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den dyre købt,
her skal du blive trolig
i kærligheden svøbt.